

**Με αφορμή το κείμενο «Λεώ νη» της Μαρίας Πυλιώ του δόθηκε η εργασία:
Φανταστείτε ότι είστε ένα άτομο με κινητικά προβλήματα. Γράψτε ένα κείμενο στο οποίο να περιγράφετε μια ημέρα από τη ζωή σας.**

Γεια σας, είμαι η Μαρία.

Είμαι ένα από τα παιδιά με ειδικές ανάγκες, που λένε. Στην αρχή, όταν κατάλαβα ότι δεν πρόκειται να είμαι σαν τα περισσότερα παιδιά,

δηλαδή να μπορώ να παίζω, να τρέχω, ένιωθα τόσο λυπημένη που δεν ήθελα να πάω σχολείο ούτε να μου μιλάει κανείς. Ένιωθα τόσο άσχημα που ήμουν διαφορετική που κλείστηκα στον εαυτό μου και δεν ήθελα να μ' ενοχλεί κανένας. Έτσι μια μέρα, αποφάσισα να κάνω κάτι, για να περνάω την ώρα μου. Αρχισα, λοιπόν, να γράφω στίχους και να τους τραγουδάω. Κάποια μέρα, τα παιδιά που έπαιζαν στο πάρκο ακριβώς κάτω απ' το σπίτι μου, με άκουσαν κι ήρθαν να με γνωρίσουν. Όταν τους είδα μπροστά μου, πάγωσα. Το πάγωμα, όμως, που ένιωσα ήταν για πολύ λίγο, αφού αυτά άρχισαν να με χειροκροτούν χαμογελώντας μου. Γίναμε πολύ καλοί φίλοι. Όπου πήγαιναν, με έπαιρναν κι εμένα μαζί τους. Ήταν η αιτία να ζητήσω από τους γονείς μου να με γράψουν στο σχολείο, γιατί δεν ήμουν πια μόνη. Είχα τους φίλους μου που με τον τρόπο τους μου έδειξαν πως δεν είμαι διαφορετική, επειδή είμαι πάνω σε κάποιο καροτσάκι. Η ζωή μου πια ήταν γεμάτη κι η μοναξιά μου δεν υπήρχε πια.

Μαρία Καλιμάνη, Α1